

பிற்பகல் 12-05

5. வரவு-செலவுத் திட்டம், 2020-2021, பொது விவாதம்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: 2020-2021 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது பொது விவாதம். விவாதத்தைத் தொடங்கி வைப்பவர் மாண்புமிகு உறுப்பினர் முனைவர் பழனிவேல் தியாக ராஜன் அவர்கள்.

***முனைவர் பழனிவேல் தியாக ராஜன்:** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த விவாதத்தைத் துவக்கி வைக்கும் வாய்ப்பை அளித்த எங்கள் தலைவர், இந்த அவையின் எதிர்க்கட்சித் தலைவர், தமிழ்நாட்டு மக்களின் நம்பிக்கை நட்சத்திரம், எங்கள் தலைவருக்கு நன்றி கூறி, உங்களுக்கும் நன்றி கூறி, நான் என் உரையைத் துவங்குகிறேன்.

நீங்கள் அமர்ந்திருக்கும் இருக்கையில் சுமார் 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக என் தந்தையார் அமர்ந்திருந்தபொழுது கடைசியாக இங்கே வருகைத்தந்த என் தாயார், இங்கே மேலே அமர்ந்திருக்கிறார்கள், அவர்களையும் வணங்கி என் உரையைத் துவங்குகிறேன். முடிந்த அளவுக்கு இங்கே பேசும்போது, வெளியே பேசும் அரசியல் காரசாரம் எல்லாவற்றையும் விட்டுவிட்டு வெறும் புள்ளிவிவரங்களுடன் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் மற்றும் மாண்புமிகு துணை முதலமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு சில தகவல்களைக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அதேசமயம் இன்றைய சூழ்நிலையில் நமக்கு வரும் பல பிரச்சினைகள் மத்திய அரசாங்கத்தினாலும், அதன் இயந்திரங்களாக இருக்கும் NITI Aayog, Finance Commission என்ற அடிப்படையில் செயல்படும் நிருவாகங்களினாலும் வருவதால் அது press-க்கு சரியாகப் போவதற்காக சில நேரங்களில் நான் சிறிது ஆங்கிலத்தில் பேச அனுமதி தேவைப்படும். எந்தபட்சத்திலும் நான் ஆங்கிலத்திலும், தமிழிலும் பேசும் முழுக் குறிப்பை யாரெல்லாம் கேட்கிறார்களோ அவர்களுக்கும் மற்றும் மாண்புமிகு துணை முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும் வழங்கி விடுகிறேன். வருடா வருடம் இவ்வாறு வழங்குகிறேன். இந்த வருடமும் வழங்கிவிடுகிறேன். எந்த வருடத்திலும் ஒருமுறைதான் பேச வாய்ப்பு கிடைக்கிறது. ஏனென்றால் நம்முடைய சட்டமன்றம் சுமார் 30 நாட்கள்தான் கூடுகிறது.

பொது விவாதம்

2020 பிப்ரவரி 17] [முனைவர் பழனிவேல் தியாக ராஜன்]

அந்த அடிப்படையில் என் தொகுதிப் பிரச்சினைகள் சிலவற்றைக் கூறுவதற்கு இந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக்கொள்கிறேன். ஏற்கெனவே 2016 ஆம் ஆண்டில் என்னுடைய கன்னிப் பேச்சில் பேசும்போது, ஒரு பழமை வாய்ந்த மாநகரமான மதுரையில் போக்குவரத்து நெரிசலை நிரந்தரமாகத் தீர்க்க வேண்டுமென்றால் ஒரு Metro System-ம், ஒரு Urban Master Plan-ம் தேவை என்று கூறினேன். இன்னொருமுறை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும், மாண்புமிகு துணை முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும் நான் அந்த கோரிக்கையை வைக்கிறேன்.

இரண்டாவதாக, மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்களிடம் நான் கேட்க வேண்டியது, அம்மந்த திட்டத்தின் அடிப்படையில் பல ஆண்டுகளாக Comprehensive Under Ground Drainage System திட்டம் (UGD) செயல்பாட்டிலேயே இருக்கிறது. அதில் பல பிரச்சினைகளால் contract cancel ஆகி, contractor blacklist ஆகி பிரச்சினையாகியிருக்கிறது. அதில் சிறிது கவனம் செலுத்தி சீக்கிரமாக முடித்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மூன்றாவதாக, நான் இங்கே ஏற்கெனவே போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் அவர்களிடம் கேட்ட கோரிக்கை, மதுரை airport தற்காலிகமாக DGCA exemption-ல்தான் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது; Runway length போதவில்லை. ஒரு தென்னந்தோப்பு இருப்பதால் மரங்கள் மற்றும் approach line இருக்கிறது. நமது அரசாங்கம் expansion-க்காக சுமார் 400 ஏக்கர் நிலத்தை கையகப்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டியதிருக்கிறது. அதை முடிந்த அளவுக்கு சீக்கிரம் செய்து கொடுப்பதாக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார். இந்த வருடம் அதை முடித்துக் கொடுத்துவிட வேண்டும். ஏனென்றால், அந்த DGCA exemption கூடிய சீக்கிரத்தில் expire ஆக இருக்கிறது. Exemption expire ஆகிவிடுவதற்கு முன்பு நாம் expansion செய்யவில்லையென்றால் இன்றைக்கு இருக்கின்ற போக்குவரத்துகூட நின்றுவிடும் அல்லது குறைந்துவிடும். ஆகவே, தயவுசெய்து இந்த வருடம் land acquisition-ஐ முடித்துக் கொடுத்துவிடுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நான்காவதாக, நானும், நான் உறுப்பினராக இருக்கிற பொதுக் கணக்குக் குழுவில் இருக்கின்ற பிற உறுப்பினர்களும் ஆங்காங்கே மாவட்ட ஆய்வுகளுக்குச் செல்லும்போது எங்களுக்குத் தெரிய

வருகிறது; Smart City திட்டத்தில் நான்கு ஆண்டுகளாக உள்ளாட்சியிலும் உறுப்பினர்கள் இல்லை, அந்தந்தத் தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர், நாடாளுமன்ற உறுப்பினரிடம் எந்தவொரு involvement-ம் தகவல்களும் இல்லாமல் இந்த Smart City திட்டங்கள் செயல்பட்டு வருகின்றன. அதாவது, மக்களுடைய priorities, எது மக்களுக்கு முக்கியம், எதை இன்றைக்குச் செய்யலாம், எதை பிறகு செய்யலாம், வருகின்ற நிதியை எப்படிச் செலவு செய்யலாம் என்பதை முடிவுசெய்ய உள்ளாட்சி மன்ற உறுப்பினரும் இல்லாமல், சட்டமன்ற உறுப்பினரும் இல்லாமல், பாராளுமன்ற உறுப்பினரும் இல்லாமல் உள்ள நிலையுள்ளது. நான் எல்லாக் கட்சியினருக்கும் சேர்த்துதான் சொல்கிறேன். யாரெல்லாம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்களோ, அவர்களுடைய involvement, ஒத்துழைப்புடன் input உடன் இதைச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த ஒரு விதிமுறையையே—how these plans are executed—சிறிது திருத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் மிகுந்த கஷ்டத்துடன் ஒரு record அளவுக்கு மூன்று மணி நேரத்திற்குமேல் இங்கே நின்று உரையாற்றினார்; நான் பாராட்டுகிறேன்.

பிற்பகல் 12-10

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் முனைவர் பழனிவேல் தியாக ராஜன், ஒரு நிமிடம் உட்காருங்கள். மாண்புமிகு நகராட்சி நிருவாகம் மற்றும் ஊரக வளர்ச்சி, சிறப்புத் திட்டங்கள் செயலாக்கத் துறை அமைச்சர் அவர்கள்.

***மாண்புமிகு திரு. எஸ்.பி. வேலுமணி:** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள், Smart City திட்டத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அவர் குறிப்பிட்டது உண்மைதான். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள்கூட ஆய்வுக் கூட்டங்களை நடத்தும்போது இதுகுறித்து வலியுறுத்தியிருக்கிறார்கள். 2015 ஆம் ஆண்டு முதல் 2020 ஆம் ஆண்டு வரை மத்திய அரசாங்கம் 100 நகரங்களை Smart City திட்டத்திற்காகத் தேர்ந்தெடுத்தது. மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்கள், இத்திட்டத்தை 12 மாநகராட்சிகளுக்கும் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டு, 11 மாநகராட்சிகளுக்குப் பெற்றுத் தந்தார்கள். Smart City திட்டத்தில் நாம் மிகவும் பின்தங்கி இருந்தோம். ABD area என்று போட்டு, அதைக் குறிப்பிட்ட ஏரியாக்களில் மட்டும் செய்ய மத்திய

பொது விவாதம்

2020 பிப்ரவரி 17] [திரு. எஸ்.பி. வேலுமணி]

அரசாங்கம் சில விதிமுறைகளை வகுத்திருந்தது. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள்கூட இதுகுறித்து மத்திய அரசிடம் வலியுறுத்தினார்கள். குறிப்பிட்ட வார்டுகளில்தான் இத்திட்டத்தைச் செயல்படுத்த முடியும். கோயம்புத்தூரில் கிட்டத்தட்ட 100 வார்டுகள் இருக்கின்றன என்றால், 20 வார்டுகளில்தான் இத்திட்டத்தைச் செயல்படுத்த முடியும். சென்னையில் 11 வார்டுகளில்தான் இதைச் செயல்படுத்த முடியும். இவ்வாறு குறிப்பிட்ட ஏரியாக்களில் மட்டும்தான் செய்யக்கூடிய வகையில் விதிமுறைகளை மத்திய அரசாங்கம் வகுத்திருக்கிறது. Smart City திட்டம் மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகளின் பங்களிப்புடன் செயல்படுத்தப்படுகின்றது. மத்திய அரசு 50% பங்களிப்பையும், மாநில அரசு 50% பங்களிப்பையும் அளிக்கின்றன. அதனால்தான், அதிகமாகப் பயன்படக்கூடிய Smart City, Amrut திட்டங்களின்கீழ் பாதாள சாக்கடைத் திட்டம், குடிநீர்த் திட்டங்கள் போன்ற திட்டங்களை மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்கள் சொல்லி, அதிகமாக எடுத்தோம். மற்ற திட்டங்களை அவர்கள் கொடுத்த norms-ன்படி எடுத்தோம். இதுபோன்று குறிப்பிட்ட ஏரியாக்களில் மட்டும் செய்யக்கூடிய வகையில் மத்திய அரசாங்கம் வகுத்துக்கொடுத்த விதிமுறைகளின்படி, 100 நகரங்களிலும் இத்திட்டம் செயல்படுத்தப்படுகின்றது. அனைத்துப் பகுதியிலும் இத்திட்டத்தைச் செயல்படுத்த மத்திய அரசிடம் பல்வேறு நேரங்களில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் உத்தரவுடன் நாங்கள் வலியுறுத்தியிருக்கிறோம் என்பதை மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் வாயிலாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் முனைவர் பழனிவேல் தியாக ராஜன் அவர்கள்.

முனைவர் பழனிவேல் தியாக ராஜன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய விளக்கத்திற்கு நன்றி கூறிக்கொள்கிறேன். நான் நேரடியாக பட்ஜெட் பற்றிப் பேச விரும்புகிறேன். நான் 2016, 2017 மற்றும் 2019 ஆகிய மூன்று ஆண்டுகளில் பட்ஜெட் குறித்து இங்கே பேசியிருக்கிறேன். ஒவ்வொரு முறையும் நான் கூறக்கூடிய முக்கியப் பிரச்சினை, நம்முடைய வருமானம் குறைந்து கொண்டே போகிறது, உற்பத்தியில் எத்தனை சதவிகிதம் நமக்கு வருமானம் என்பதுதான். அதாவது, வருமானத்தைப் பார்க்கும்போது, சில ஆண்டுகள் பொருளாதாரம்

நன்றாக இருக்கும், சில ஆண்டுகள் பொருளாதாரம் நன்றாக இருக்காது; சில ஆண்டுகளில் inflation அதிகமாக இருக்கும், சில ஆண்டுகளில் inflation குறைவாக இருக்கும்; சில இடங்களில் நன்றாக இருக்கும், சில இடங்களில் நன்றாக இருக்காது; இதையெல்லாம் ஒதுக்குகிற வகையில், exclude பண்ணுகிற வகையில், ஒரு neutral measure-ஆக அதாவது வருமானம் as a function of GSDP என்றால் உற்பத்தி, உற்பத்தியில் எத்தனை சதவிகிதம் நமக்கு வருமானம் வருகிறது என்று பார்க்க வேண்டும். நான் கடந்த நான்கு ஆண்டுகளாகக் கூறிக் கொண்டிருக்கிறேன், சுமார் 14.4% ஆக இருந்த வருமானம், அதாவது உற்பத்தியில் 14.4% ஆக இருந்த வருமானம், தற்போது, 10%, 10½% என்ற அளவில் குறைந்துவிட்டது என்று. இதை நான் கூறும்போது, மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள், ஆண்டுதோறும், ஏதாவது ஒரு விளக்கம் சொல்வார்கள். நான் கூறுவதைவிட, தணிக்கைக் குழு அறிக்கை, அதாவது, 2017-2018 ஆம் ஆண்டிற்கான Comptroller and Auditor General of India report-ன் extract-ஐ நான் படிக்கிறேன்.

Audit findings, paragraph 1.3.1.

“The State’s own tax revenue stood at Rs.93,737 crore against the 14th Finance Commission target of Rs.1,46,893 crore. The shortfall was 36.19%” அதாவது, எப்பொழுது 14-வது நிதித் குழு வந்து, எந்த அடிப்படைக் கணக்கினால் நமக்கு பங்கை அளித்ததோ, அதாவது, மத்திய அரசு collect பண்ணுகிற tax-லிருந்து 4%-ஐ நமக்கு அளித்ததோ, அந்தக் கணக்கைப் போடும்போது, 2017-2018 ஆம் ஆண்டில் எதிர்பார்த்த வருமானம் ரூ.1,46,893 கோடி. ஆனால், வந்த வருமானம் ரூ.93,737 கோடி. தணிக்கைக் குழு என்ன சொல்கிறது என்றால், அந்தச் சரிவு, unexpected loss ரூ.53,156 கோடி. அதை அந்த வருடத்தினுடைய உற்பத்தி புள்ளிவிவரத்தோடு, அதாவது நம்முடைய நிதித் துறையிலிருந்து வந்ததை வகுத்துப் பார்த்தால், அது சராசரி உற்பத்தியில் 3.7% ஆக உள்ளது. எனவே, நான் இதுவரை கூறியிருப்பதையே CAG-ம் கூறுகிறது. இதை உண்மையாக தயவுசெய்து எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். நான் இந்த உண்மையை மகிழ்ச்சியுடனோ, பெருமையுடனோ சொல்லவில்லை; இதை நான் ஏன் சொல்கிறேன் என்றால், We are living in a strange time. Our Central Government, after 73 years of independence, has somehow find a genius way for the first time to bring a slowdown in demand. அதாவது, ஏழையெளிய, சாமானிய மக்களின் வாங்குகிற

பொது விவாதம்

2020 பிப்ரவரி 17] [முனைவர் பழனிவேல் தியாக ராஜன்]

சக்தியைக் குறைத்தது இந்த நாட்டின் சுதந்திர வரலாற்றில் முதல்முறை ஆகும். இந்த அளவுக்கு சரிவை உருவாக்கிவிட்டு, ஒவ்வொரு முறையும் அறிவிப்புகள் கொண்டு வரும்போது, supply side-ல், ஏதாவது, சலுகை கொடுத்துக் கொண்டேயிருக்கிறார்கள். They reduce the taxes, they improve the real estate sector, they give it to industrialists.

பிற்பகல் 12-15

Problem, demand side-ல் இருக்கும்போது நாட்டினுடைய balance sheet-ஐ கெடுக்கிற வகையில், குறைக்கிற வகையில் இன்னும் நிறைய பணம் கொடுத்துக்கொண்டே இருந்தால் எப்படி முதலீடு செய்வார்கள்? அதாவது, ஏற்கெனவே 50 சதவிகிதம் capacity-ல் ஓடிக்கொண்டிருக்கிற factory-ல், அவர்களிடம் இன்னும் பணம் கொடுத்தால் புது factory கட்டுவார்களா? பொருளை வாங்குவதற்கு யாரும் இல்லை. இந்தமாதிரி ஒரு பிரச்சினை இருக்கிறதென்று ஒத்துக்கொள்ளாமல் செயல்பட்டால் வருகிற பாதிப்பு இது. அதனால் நான் மாண்புமிகு நிதியமைச்சரிடம் கேட்டுக்கொள்வது, தயவுசெய்து இருக்கிற பிரச்சினையை நேரடியாக ஒத்துக்கொண்டு, அதற்கேற்ற செயலை, திருத்தத்தைச் செயல்படுத்துங்கள்.

இரண்டாவதாக, நாம் செலவு செய்யும்போது, எல்லாச் செலவும் ஒரே உரிமையோடு செய்யும் செலவு கிடையாது. Not all expenses are equal. சில செலவுகள் கட்டாயச் செலவுகள்-non-discretionary. நாம் என்ன செய்தாலும், செய்யவில்லையென்றாலும் ஊதியத்தை வழங்கியே ஆக வேண்டும். ஓய்வூதியத்தை வழங்கியே ஆக வேண்டும். அடிப்படைச் செலவுகள், இங்குள்ள இந்த light, fan on ஆகி இருக்கின்றன. அவற்றை சரிசெய்யவில்லையென்றால் நம்மால் இங்கு உட்கார முடியாது. அந்தமாதிரி கட்டாயச் செலவுகளில் ஒன்று வட்டி. வட்டி கொடுத்தே ஆக வேண்டும். இல்லையென்றால் கடன்காரர்கள் நம்மை மூடி வைத்துவிடுவார்கள். அப்போது கட்டாயச் செலவுகள் என்பது நாம் வேண்டுமென்றாலும், வேண்டாமென்றாலும் ஆண்டுதோறும் வளர்ந்து கொண்டேயிருக்கும். அதுதான் இயல்பு. This is partly because of inflation, பணத்தினுடைய மதிப்பு குறைவதினால். பாதி காரணம், Pay Commission. 6-வது Pay Commission, 7-வது Pay Commission-ல் ஊதியத்தை உயர்த்தினார்கள்; பாதி காரணம். இதனால் எல்லா அரசாங்கங்களும் கடனை அதிகரித்துக்கொண்டே போகும். அதனால் வட்டி அதிகரித்துக்கொண்டே போகும். அதனால், நம்முடைய சூழ்நிலை

என்னவென்றால், வருமானம் குறைந்துகொண்டே இருக்கிறது. கட்டாயச் செலவு அதிகரித்துக்கொண்டே இருக்கிறது. கட்டாயச் செலவு அதிகரிக்கும்போது நம்மால் விருப்பச் செலவு, அதாவது discretionary expenditures, welfare measures, அரசாங்கத்தினுடைய திட்டங்களை நம்மால் குறைக்க முடியாது. நாமெல்லோரும் ஜனநாயக நாட்டில் அரசியல்வாதிகளாக இருக்கிறோம். கடந்த காலத்தில் அரசாங்கம் விட்டுவிட்டுச் சென்ற அளவுக்குக்கூட நாம் நலத் திட்டங்களைச் செய்யவில்லையென்றால், நம்மால் தேர்தலை சந்திக்க முடியாது. அதனால், வேண்டுமென்றாலும், வேண்டாமென்றாலும் நமக்கு இருக்கிற சூழ்நிலை, கட்டாயச் செலவுகள் அதிகரித்துக்கொண்டே போகும். அதற்கு ஒப்பிட்டு discretionary expenses, விருப்பச் செலவுகளை, திட்டங்களை, நலத் திட்டங்களைக் குறைக்க முடியாது. அதற்கு அடையாளமாக என்ன ஆகிறது? வருமானம் குறைந்துகொண்டே போகிறது. கட்டாயச் செலவு அதிகரித்துக்கொண்டே போகிறது. விருப்பச் செலவு-discretionary expenses-ஐ minimum அதே level-ல் வைத்தாலும், நம்முடைய வருவாய்ப் பற்றாக்குறை அதிகரித்துக்கொண்டே போகிறது. நான் அரசாங்கத்திடமிருந்து வந்த தகவல் அடிப்படையில் புள்ளிவிவரத்தோடு சொல்கிறேன். 2014-ல் 1,788 கோடி ரூபாய், வருவாய்ப் பற்றாக்குறை மட்டும். இது நிதிப் பற்றாக்குறை அல்ல, வருவாய்ப் பற்றாக்குறை. 2015-ல் 6,400 கோடி ரூபாய்; 2016-ல் 11,985 கோடி ரூபாய்; 2017-ல் 12,964 கோடி ரூபாய்; 2018-ல் 21,594 கோடி ரூபாய்; 2019-ல் 23,459 கோடி ரூபாய். அதாவது, இவையெல்லாம் முழுமையான final account-ல் வந்த numbers. கடந்த வெள்ளிக்கிழமை மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் கொடுத்த நிதிநிலை அறிக்கை book-ஐப் பார்த்தால், 2020-ல் அதாவது இப்போது முடியக்கூடிய ஆண்டில் ரூ.25,000 கோடி வருவாய்ப் பற்றாக்குறை வரும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் சொல்கிறார். அடுத்த ஆண்டு ரூ.21,600 கோடிதான் வருவாய்ப் பற்றாக்குறை வரும், அதாவது வருவாய்ப் பற்றாக்குறை குறையும் என்று சொல்கிறார். ஆனால், நான் மரியாதையோடு கூற வேண்டியது, எனக்கு அதன்மீது நம்பிக்கை இல்லை. ஏன் நம்பிக்கை இல்லையென்றால், அதற்கு ஒரே ஒரு உதாரணம் சொல்கிறேன். 2018-ல் நீங்கள் பட்ஜெட் தாக்கல் செய்யும்போது சொன்னீர்கள். வருவாய்ப் பற்றாக்குறை ரூ.15,930 கோடியாக இருக்கும். அதுவே, ஓராண்டு கழித்து Revised Estimate, திருத்த மதிப்பு கொடுக்கும்போது சொன்னீர்கள், ரூ.18,370 கோடியாக அதிகரிக்கும் என்று. அதுவே, final account வரும்போது, இல்லை

பொது விவாதம்

2020 பிப்ரவரி 17] [முனைவர் பழனிவேல் தியாக ராஜன்]

இல்லை, ரூ.21,594 கோடி என்று சொன்னார்கள். அப்படியென்றால், budget estimate போட்டதற்கும், கடைசி கணக்கு வந்ததற்கும் 36 சதவிகிதம் revenue deficit-வருவாய்ப் பற்றாக்குறை அதிகரித்திருக்கிறது. 2019 ஆம் ஆண்டும் இதேதான் நடந்தது. பட்ஜெட்டில் சொன்னது ரூ.17,491 கோடி. Revised estimate-ல் சொன்னது, ரூ.19,300 கோடி. கடைசி account-ல் இப்போது ரூ.23,459 கோடி என்று சொல்கிறார்கள். அப்போது 34 சதவிகிதம். இந்த ஆண்டு, இப்போது முடியக்கூடிய ஆண்டுக்கு நீங்கள் பட்ஜெட்டில் ரூ.14,315 கோடி என்று முதலில் சொன்னார்கள். இப்போது திருத்தத் தலைப்பில், இல்லை, இல்லை ரூ.25,072 கோடி என்று சொல்கிறார்கள். இந்த வரலாற்றை வைத்துதான் நான் சொல்கிறேன். நீங்கள் கொடுக்கிற நம்பர்களில் எனக்கு அவ்வளவாக நம்பிக்கை இல்லை. இதுமட்டுமல்ல. . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு துணை முதலமைச்சர் அவர்கள்.

பிற்பகல் 12-20

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பன்னீர்செல்வம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் முனைவர் பழனிவேல் தியாக ராஜன் அவர்கள், அவரே கேள்வி கேட்டு, அவரே அதற்குரிய பதிலையும் சொல்லி, இங்கு கேட்பவர்களுக்கு சாதகமான கேள்வியைக் கேட்பது மாதிரி அவருடைய பதில் இருக்கிறது. இதற்கு நான் ஒரு சிறிய விளக்கத்தை இந்தச் சபைக்கு அளிப்பதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதாவது, வருவாய்ப் பற்றாக்குறை 2017-2018 ஆம் ஆண்டு 21,593.88 கோடி ரூபாயாகவும், 2018-2019 ஆம் ஆண்டு 23,459.44 கோடி ரூபாயாகவும் இருந்தது என்பதை நான் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டிருந்தேன்.

14-வது நிதிக் குழுவின் பரிந்துரைகளின்படி அமைந்த மத்திய அரசினுடைய வரிகளில் நிதிப் பகிர்வு சதவிகிதத்தில் தமிழ்நாட்டிற்கு ஏற்பட்ட குறைவுதான், தமிழ்நாடு அரசினுடைய தற்போதைய நிதிநிலைக்கு முக்கிய காரணமாக அமைந்திருக்கிறதேயொழிய, அதற்கு தமிழ்நாட்டில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற மாண்புமிகு அம்மாவினுடைய அரசு காரணம் அல்ல என்பதை இங்கே நான் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டும். ஏற்கெனவே இருந்த 4.969 சதவிகிதம் என்ற மாநிலங்களுக்கு இடையேயான நிதிப் பகிர்வில் தமிழ்நாட்டிற்கான பங்கு, 14-வது நிதிக் குழு காலமான

2015-2016 ஆம் ஆண்டு முதல் 4.023 சதவிகிதமாக சரிந்து என்பதை நான் ஏற்கெனவே பலமுறை குறிப்பிட்டிருந்தேன். அதாவது, தமிழ்நாட்டிற்கான ஒதுக்கீடு 19.04 சதவிகிதம் அளவிற்குக் குறைக்கப்பட்டது. இதனால் தமிழ்நாட்டிற்கு சராசரியாக 6 ஆயிரம் கோடி ரூபாய் இழப்பு ஒவ்வோர் ஆண்டும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமென்று சொன்னால், 2015-2016 ஆம் ஆண்டில் 4,786.17 கோடி ரூபாயும், 2016-2017 ஆம் ஆண்டில் 5,770 கோடி ரூபாயும் மற்றும் 2017-2018 ஆம் ஆண்டில் 6,371.57 கோடி ரூபாயும் இதுவரை இழப்பாக ஏற்பட்டிருக்கிறது. 2018-2019 ஆம் ஆண்டில் 7,239 கோடி ரூபாயும், 2019-2020, அதாவது நடப்பாண்டில் 7,655 கோடி ரூபாயும் நிதிப் பகிர்வில் இழப்பை தமிழ்நாடு அரசு சந்தித்திருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே தெளிவுபடுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இது ஒருபுறமிருக்க, 14-வது நிதிக் குழு மத்திய வரிகளில் மாநிலங்களுக்கான பகிர்வை முன்பிருந்த 32 சதவிகிதத்திலிருந்து 42 சதவிகிதமாக உயர்த்தியது. இதனைத் தொடர்ந்து, மத்திய அரசு மாநிலங்களுக்குக் கூடுதல் நிதி ஆதாரங்கள் கிடைத்துள்ளதை காரணம் காட்டி, மத்திய அரசினுடைய பல்வேறு திட்டங்களில் தனது பங்கை, சதவிகிதத்தை 60 சதவிகிதமாக கணிசமான அளவில் குறைத்துக்கொண்டு, மீதமுள்ள பங்கை மாநில அரசினுடைய பங்காக மாற்றியமைத்தது. வருவாய்ப் பற்றாக்குறை குறைந்திருப்பதற்கு இதுவும் ஓர் அடிப்படைக் காரணம். இதனால் மட்டும் பல்வேறு திட்டங்களில் தமிழ்நாடு அரசுக்கு ஆண்டுதோறும் ஏற்பட்ட கூடுதல் சுமை 3,500 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு இருக்கும் என்று கணிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தக் கூடுதல் சுமையினை மற்ற மாநிலங்கள், அவர்களுக்குக் கூடுதலாகக் கிடைத்த நிதி ஆதாரங்களைக் கொண்டு சமாளித்து வரும்போது, தமிழ்நாடு தனது சொந்த வருவாய் வரவிலிருந்து செலவு செய்து வருகிறது. இதனால் ஆண்டிற்கு 3,500 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு நம்முடைய அரசுக்குக் கூடுதல் வருவாய் செலவினம் ஏற்பட்டுள்ளது.

ஏற்கெனவே நான் பலமுறை இந்த மாமன்றத்தில் கூறி இருப்பதைப்போல, 2016-2017 ஆம் ஆண்டில், 'உதய' திட்டத்தின்கீழ், தமிழ்நாடு மின் உற்பத்தி மற்றும் மின் பகிர்மானக் கழகத்தின் கடனான 22,815 கோடி ரூபாயை தமிழ்நாடு அரசு ஏற்றுக்கொண்டதன் விளைவாக, ஒவ்வோர் ஆண்டும் 1,779 கோடி ரூபாய் அளவிற்குக் கூடுதல் வட்டிச் செலவு, தமிழ்நாடு அரசுக்கு

பொது விவாதம்

2020 பிப்ரவரி 17] [திரு. ஓ. பன்னீர்செல்வம்]

ஏற்பட்டுள்ளது. இதுதவிர, இத்திட்டத்தில் தமிழ்நாடு மின் உற்பத்தி மற்றும் மின் பகிர்மானக் கழகத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்ட 22,815 கோடி ரூபாய் கடனை ஐந்தாண்டுகளில் மானியமாக சரிக்கட்டுவதற்காக, ஆண்டுதோறும் 4,563 கோடி ரூபாய் மானியமாக வருவாய் செலவினத்தின்கீழ் வழங்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. இதனால் வருவாய்ப் பற்றாக்குறை 6,342 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு அதிகரிக்கும். மேலும், 2016-2017 ஆம் ஆண்டு முதல் 2019-2020 ஆம் ஆண்டு வரை ஒவ்வோர் ஆண்டிலும் மின் பகிர்மானக் கழகத்தில் ஏற்படும் நஷ்டத்தில், ஒவ்வோர் ஆண்டும் நாம் கடனை அடைத்த பிறகு, குறிப்பிட்ட சதவிகிதத்தை மாநில அரசு ஏற்றுக்கொண்டு, மின் பகிர்மானக் கழகத்திற்கு உதவி மானியமாக அடுத்துவரும் நிதியாண்டில் வழங்க வேண்டுமென்பதுதான் அதனுடைய ஷரத்து.

பிற்பகல் 12-25

மத்திய அரசிடமிருந்து வரவேண்டிய பொருட்கள் மற்றும் சேவைகள் வரியினைச் செயல்படுத்தியதால் ஏற்பட்ட வருவாய் இழப்பீட்டுத் தொகையான 3,794.13 கோடி ரூபாயும், ஒருங்கிணைந்த பொருட்கள் மற்றும் சேவைகள் வரியின் மூலமாகப் பகிர்ந்தளிக்கப்பட வேண்டிய தொகையான 4,073 கோடி ரூபாயும் நிலுவையில் உள்ளன. அண்மையில் மத்திய அரசால் கூட்டு நிறுவன வரியில் மேற்கொள்ளப்பட்ட திருத்தங்களால் மத்திய வரியினுடைய பங்கு காரணமாக தமிழகத்திற்கு வரவேண்டிய வரி வருவாயில் கடுமையான தாக்கம் ஏற்பட்டுள்ளது. 2019-2020 ஆம் ஆண்டு திருத்த மதிப்பீடுகளில் வருவாய்ப் பற்றாக்குறை 25,071.63 கோடி ரூபாயாகவும், 2020-2021 ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் வருவாய்ப் பற்றாக்குறை 21,617.64 கோடி ரூபாயாகவும் நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. 2020-2021 ஆம் ஆண்டு மத்திய வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளின்படி, 2019-2020 ஆம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் 33,978.47 கோடி ரூபாயாக இருந்த மத்திய வரியில், மாநில அரசினுடைய பங்கு அதாவது, 2019-2020 ஆம் ஆண்டின் திருத்த மதிப்பீட்டில் 26,392.40 கோடி ரூபாயாக முன்னெப்போதும் இல்லாத அளவில் குறைக்கப்பட்டிருப்பதால் வரி வருவாயில் பெரும் பின்னடைவு ஏற்பட்டது என்பதனைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள், நிதிநிலைமையைப் பற்றி நன்கறிந்தவர். அதிலும் Public Finance-ல் நிபுணத்துவம் பெற்றவர். அவருக்கு நன்றாகவே தெரியும். ஏதோ ஒரு

காரணத்தினாலே இங்கே பல weak points—ஐ மட்டும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லியிருக்கிறார். அந்த weak points எதனால் ஏற்பட்டது என்பதற்குத்தான் நான் இப்பொழுது பதில் சொல்கிறேன். 15-வது நிதித் குழுவின் பரிந்துரையில் மத்திய வரிகளில் மாநிலங்களுக்கான பகிர்வை முன்பிருந்த 42 சதவிகிதத்திலிருந்து 41 சதவிகிதமாகக் குறைத்துள்ளது. எனினும், மாநிலங்களுக்கு இடையேயான நிதிப் பகிர்வில் தமிழ்நாட்டினுடைய பங்கு 4.023 சதவிகிதத்திலிருந்து 4.189 சதவிகிதமாக உயர்ந்திருக்கிறது. வரி வருவாய் உயர்ந்து வருவதால் இனிமேல் வருவாய்ப் பற்றாக்குறை வரும் நிதியாண்டுகளில் குறைய வாய்ப்புள்ளது. பட்ஜெட்டை நாம் தாக்கல் செய்யும்போது இடைப்பட்ட கால நிதி நிலவரத் திட்டத்தைச் சொல்வதுதான் வாடிக்கை. அது எந்த அரசாங்கமாக இருந்தாலும், அண்ணன் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும், துணைத் தலைவர் திரு. துரைமுருகன் அவர்களுக்கும் நன்றாகத் தெரியும். ஆகவே, அதை ஒரு பெரிய குறையாக இங்கே நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இடைப்பட்ட கால நிதி நிலவரத் திட்டத்தில் 2021-2022 ஆம் ஆண்டில் மதிப்பிடப்பட்ட வருவாய்ப் பற்றாக்குறை 16,893.19 கோடி ரூபாயாக குறையும். 2022-2023 ஆம் ஆண்டில் 10,970.47 கோடி ரூபாயாகக் மேலும் குறையும் என்று உறுதியாக எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இதற்காக செலவினங்களைக் கட்டுக்குள் வைக்கவும், தேவையற்ற செலவினங்களைக் கண்டறிந்து அவற்றை நீக்கவும் நம்முடைய அரசு திரு. ஆதிசேஷைய்யா, இ.ஆ.ப., (ஓய்வு) அவர்களின் தலைமையில் செலவின சீரமைப்புக் குழுவை அமைத்துள்ளது. அக்குழு தனது அறிக்கையினை அரசுக்கு சமீபத்தில் சமர்ப்பித்திருக்கின்றது. அந்த அறிக்கையின் அடிப்படையில், பல்வேறு சீர்திருத்த நடவடிக்கைகளை எடுத்து, வருவாய்ச் செலவினத்தையும், வருவாய்ப் பற்றாக்குறையையும் இடைப்பட்ட நிதி நிலவரத் திட்டத்தில் கணிக்கப்பட்டதைவிட குறைப்பதற்கு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற மாண்புமிகு அம்மா அவர்களுடைய அரசு அத்துணை முயற்சிகளையும் எடுக்குமென்று இந்தப் பேரவைக்குத் தெரிவித்து, அமைகிறேன். (குறுக்கீடு) இல்லை, அது வேறு.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் முனைவர் பழனிவேல் தியாக ராஜன் அவர்கள்.

முனைவர் பழனிவேல் தியாக ராஜன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பல

பொது விவாதம்

2020 பிப்ரவரி 17] [முனைவர் பழனிவேல் தியாக ராஜன்]

ஆண்டுகளாக இந்தப் பொறுப்பில் இருக்கிறார். நீண்ட காலமாக என்னிடம் பாசமாக உள்ளவர். நான் ஒரேயொரு கேள்வியைக் கேட்கிறேன். நான் ஒரு Doctor-இடம் சென்று எனக்கு fever இருக்கிறது என்று சொல்லி மாத்திரை கேட்டால், எனக்கு Doctor பட்டம் அளிக்கிற அளவிற்கு அவர் பேசிக் கொண்டேயிருக்கிறார். நான் கேட்டது ஒரேயொரு கேள்வி. அதற்கு 15 பக்க அளவிற்குப் பதில் சொல்லிவிட்டார். பரவாயில்லை. இன்னும் கேட்க வேண்டிய 6 கேள்விகளுக்கும் ஏற்கெனவே பதில் கூறிவிட்டார். அதனால், நான் இனிமேல் கேட்கும்போது திரும்பத் திரும்ப அதே பேப்பரைப் படிக்க வேண்டாமென்று மட்டும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். புது பேப்பரை படித்தால் எனக்குக் கவலையில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு துணை முதலமைச்சர் அவர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பன்னீர்செல்வம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் ஏற்கெனவே சொல்லிய பதிலில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய கேள்வி இருந்தால் அதற்குப் பதில் வராது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பிற்பகல் 12-30

முனைவர் பழனிவேல் தியாக ராஜன்: நன்றி. நான் இரண்டே இரண்டு கேள்விகளைக் கேட்கின்றேன். 14-வது நிதிக் குழுவால் வெட்டப்பட்ட நிதியினால் இந்நிலை வருகின்றது, எங்களுக்கு 'உதய்' திட்டத்தினால் வருகின்றது என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கின்றார். அதெல்லாம் மதிப்பீடு செய்யும்போது, estimate செய்யும்போது உங்களுக்குத் தெரிந்ததுதானே என்று நான் கேட்கின்றேன். அந்த ஆண்டு வரும்போது வேண்டுமானால் நீங்கள் சொல்லலாம்; என்றைக்கு 14-வது நிதிக் குழு அறிக்கை வந்ததோ அன்று அது ஓர் ஆச்சரியமாக இருந்திருக்கலாம். அதற்குப் பிறகு 4 ஆண்டுகள். . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு துணை முதலமைச்சர் அவர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பன்னீர்செல்வம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒவ்வோர் ஆண்டும் பட்ஜெட் போட்ட பிறகு, இந்த மாதிரியாக சரி செய்கின்ற பங்கு மத்திய அரசிலிருந்து வருகின்றது. அதனால், ஏற்கெனவே போடப்பட்ட பட்ஜெட்டில்,

நிதிநிலை அறிக்கையில், அதைச் சொல்லக்கூடிய வாய்ப்பு இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் முனைவர் பழனிவேல் தியாக ராஜன் அவர்கள்.

முனைவர் பழனிவேல் தியாக ராஜன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் ஒரே ஒரு கேள்வியைக் கேட்கின்றேன். நிதிச் செயலாளர் அவர்கள் நன்றாகப் படித்தவர். கடைசி 5 வருடங்களில் பட்ஜெட்டில் கூறிய வருவாய் deficit-க்கும் final account-ல் வந்த deficit-க்கும் எத்தனை ஆயிரம் கோடி ரூபாய் மத்திய அரசிடம் பெறாத நிதி, எத்தனை ஆயிரம் கோடி ரூபாய் நம்மால் அதிகமாக செலவு செய்த நிதி என்பது குறித்து ஓர் அறிக்கை தாக்கல் செய்யுமாறு நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏன் கேட்கின்றேன் என்றால், எல்லா மாநிலங்களுக்கும் இதே பிரச்சினைதான் இருக்கின்றது. ஆனால், உங்களுக்கு விருது கொடுத்தது “மேலாண்மையில் முதல்” என்று. RBI வேறு விருது கொடுத்திருக்கின்றது. RBI சொல்கின்றது, 2017-2018 ஆம் நிதியாண்டில் 21,593.88 கோடி ரூபாய் என்ற அளவில் வருவாய்ப் பற்றாக்குறையில் இருந்ததால் இந்திய மாநிலங்களில் முதலிடம் பெற்றது தமிழ்நாடு. நீங்கள்தான் வருவாய்ப் பற்றாக்குறையில் Champion என்று 2017-2018-ல் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. 2018-2019-ல் தமிழ்நாடா, ராஜஸ்தானா என்பது போட்டியில் இருக்கின்றது. ஏனென்றால், ராஜஸ்தானா final account இன்னும் வரவில்லை. 2019-2020-லும் தமிழ்நாடா, ராஜஸ்தானா அல்லது அடுத்த மாநிலமா என்று போட்டி இருக்கின்றது. ஏனென்றால் revised estimate, budget-ஐ எல்லாம் அவர்கள் தாக்கல் செய்யவில்லை. இதுகூட ஒரு பெரிய பிரச்சினை இல்லை. நான் கூற வருவது என்னவென்றால், வருவாய்ப் பற்றாக்குறை இவ்வளவு கஷ்டமாக இருக்கும்போது மக்களுக்கு செய்யும் பணிகள், நலத் திட்டங்கள்-discretionary spending-விருப்பத்தினால் நாம் எல்லாம் சேர்ந்து செய்வது. நீங்கள் பெரும்பான்மையாக இருப்பதனால் உங்கள் ஆசைக்கு திட்டங்களை உருவாக்கிச் செயல்படுத்தும்போது அதற்கு நிதி போதிய அளவு இருப்பதில்லை. உதாரணத்திற்குச் சொல்கின்றேன். வருவாய் உபரி வைத்திருந்த தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் காலத்தில், ஆரம்பத்தில் 1 ரூபாய், நலத் திட்டங்களுக்கு, welfare spending-க்கு, discretionary spending-க்கு செய்யப்பட்டது; ஆனால், முடிக்கும்போது 2 ரூபாய் 59 பைசா.

பொது விவாதம்

2020 பிப்ரவரி 17] [முனைவர் பழனிவேல் தியாக ராஜன்]

அம்மையார் அவர்களும் சிறப்பாகச் செய்தார்கள். ஆரம்பத்தில் 1 ரூபாய் என்றிருந்தால், முடிக்கும்போது 2 ரூபாய் 42 பைசா. ஆனால், உங்களுக்கு இவ்வளவு வருவாய்ப் பற்றாக்குறையும் அதனால் முதலீடு குறைவும் வந்ததனால், நீங்கள் ஆரம்பத்தில் இருந்தபோது 59,061 கோடி ரூபாயை வருடத்திற்கு welfare discretionary spending செய்துகொண்டிருந்ததனால் இதுவரைக்கும் உங்களால் 32 சதவிகிதம்தான் உயர்த்த முடிந்திருக்கின்றது. அதற்கும் கடன் வாங்கி சேர்க்க வேண்டிய சூழ்நிலையில் இருக்கின்றீர்கள். ஏனென்றால், கலைஞர் காலத்தில் அதிகரிப்பு செய்தோம். 2006-ல் அம்மையார் அவர்கள் 9,398 கோடி ரூபாயை வருடத்திற்கு செலவு செய்து கொண்டிருந்தார்கள். அடுத்த 5 வருடத்தில் 9,398 கோடி ரூபாய்க்கு மேலாக 42,000 கோடி ரூபாய் செலவு செய்தார். முழுச் செலவையும் வருமானத்திலிருந்து சந்தித்தார். அம்மையார் அவர்கள் நலத் திட்ட செலவுகளுக்கும், discretionary spending-க்கும் அன்றைய தினத்தில் 96,000 கோடி ரூபாயை அதிகரித்தார்கள். அதில் 82 சதவிகிதத்தை வருமானத்திலிருந்து சந்தித்து, வெறும் 18 சதவிகிதத்தை கடன் வாங்கி செலுத்தினார்கள். ஆனால், இன்றைக்கிருக்கின்ற பற்றாக்குறை சூழ்நிலையில் நீங்கள் அதிகரித்த 31,052 கோடி ரூபாயையும் முழுமையாக வருவாய்ப் பற்றாக்குறை, கடன் வாங்கித்தான் செலுத்துகின்றீர்கள். ஏனென்றால், என்ன நிதி இருக்கின்றதோ, முதல் உரிமை pension, salary, basic maintenance, interest, இதற்குப் பிறகுதான் நீங்கள் நலத் திட்டத்தைச் செய்ய முடியும். அப்படி இருக்கின்ற சூழ்நிலையில் நான் சொல்கின்றேன், கடனுடைய பெரிய பாதிப்பினால் மக்களுக்குப் போய்ச் சேர வேண்டிய திட்டங்களை தேவையான அளவுக்கு அதிகரிக்க முடிவதில்லை. அதனால்தான் கடன் பிரச்சினை ஏற்பட்டுள்ளது. எல்லா இடங்களிலும் கடன் அதிகரித்துக்கொண்டேதான் போகும். இல்லையென்று சொல்லவில்லை. 3% fiscal deficit வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று ஏன் சொல்கின்றார்கள்? ஏனென்றால் interest அவ்வளவு சீக்கிரம் அதிகரித்தால், அதற்கு ஏற்ப நமக்கு வருமானம் வராவிட்டால், வருகின்ற வருமானத்தில் அதிக பணத்தை வட்டிக்கே செலுத்திக்கொண்டிருந்தால் மக்கள் நலத்திற்குக் கொண்டுபோய் சேர்க்க முடியாது. அதனால்தான் நான் சொல்கின்றேன்; எப்போதும் நீங்கள் திடீர் திடீரென்று புதிய திட்டங்களை அறிவிக்கின்றீர்கள், அதனால் உறுதியாக கடன் அதிகரிக்கின்றது. நான் சும்மா அனாவசியமாக குற்றம் சாட்டுகின்றவன் கிடையாது. ஆகையினால், தயவுசெய்து இந்தக் கடன் சுமையை எப்படிக் குறைப்பது என்று யோசியுங்கள்.

பிற்பகல் 12-3.5

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு துணை முதலமைச்சர் அவர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பன்னீர்செல்வம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஏதோ அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய ஆட்சியில்தான் வருவாய்ப் பற்றாக்குறை இருந்ததைப் போன்றும், தி.மு.க. ஆட்சிக் காலத்தில் வருவாய் உபரியாக இருந்ததைப் போன்றும் ஒரு தோற்றத்தை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தெரிவித்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். அதாவது 2009-2010 ஆம் ஆண்டில் தி.மு.க. ஆட்சியில் 0.174 சதவிகிதம் வருவாய்ப் பற்றாக்குறை இருந்தது. 2010-2011-ல் 0.147 சதவிகிதம் வருவாய்ப் பற்றாக்குறை இருந்திருக்கிறது. அதற்குப்பிறகு மாண்புமிகு அம்மா அவர்களுடைய ஆட்சிக் காலத்தில் அந்த வருவாய்ப் பற்றாக்குறையை சரி செய்து, 0.18 சதவிகிதம் உபரி வருமானத்தை மாண்புமிகு அம்மா அவர்கள் உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பின்னால் 2012-2013 ஆம் ஆண்டில் 0.21 சதவிகிதம் வருவாய் வரவை உபரியாக உருவாக்கி மாண்புமிகு அம்மா அவர்கள் ஒரு சிறப்பான ஆட்சியை நடத்தியிருக்கின்றார்கள் என்பது மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரிந்தும் அதனை மறைத்துப் பேசுகிறார்கள். நீங்கள் ஆளுகின்றபோதும் வருவாய்ப் பற்றாக்குறை உபரி இருந்திருக்கிறது, நாங்கள் ஆளுகின்றபோதும் வருவாய்ப் பற்றாக்குறை உபரி இருந்திருக்கிறது என்பதனை நான் இங்கே தெளிவுபடுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

பொதுக் கடனைப் பற்றி சில விளக்கங்களை இங்கே அவர் கேட்டிருக்கின்றார். நான் paper-ஐ எடுத்தாலே பக்கம் பக்கமாக அண்ணன் எண்ணிக்கொண்டிருப்பார். ஏனென்றால், மற்ற மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு விளக்கமாகச் சொல்ல வேண்டும் என்றுதான் இந்தப் பொதுக் கடன் குறித்த குறிப்பை இந்தச் சபைக்குத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பொதுவாகவே உலகளவில் பல்வேறு நாடுகளில் மத்திய அரசுகளும் மாநில அரசுகளும் ஆண்டுதோறும் கடன் பெறுவதும், பெறப்பட்ட கடனை அரசுப் பணிகளுக்குப் பயன்படுத்துவதும் நடைமுறையில் உள்ள பழக்கம்தான். 2015-2016 ஆம் ஆண்டு இறுதியில் தமிழ்நாடு அரசினுடைய மொத்த நிலுவைக் கடன் 2.11 இலட்சம் கோடி ரூபாயாகத்தான் இருந்தது. இது 2016-2017 ஆம் ஆண்டு

பொது விவாதம்

2020 பிப்ரவரி 17] [திரு. ஓ. பன்னீர்செல்வம்]

இறுதியில் தமிழ்நாடு மின் பகிர்மானக் கழகத்தினுடைய கடனான 22,815 கோடி ரூபாயை அரசு ஏற்றுக்கொண்டதன் விளைவாக மொத்த நிலுவைக் கடன் அளவு 2.71 இலட்சம் கோடி ரூபாயாக உயர்ந்தது. 2017-2018 ஆம் ஆண்டு இறுதியில் நிலுவைக் கடன் 3.10 இலட்சம் கோடி ரூபாயாகவும், 2018-2019 ஆம் ஆண்டு இறுதியில் நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னதுபோல நிலுவைக் கடன் 3.46 இலட்சம் கோடி ரூபாயாகவும் 2019-2020 ஆம் ஆண்டு இறுதியில் நிலுவைக் கடன் 3.9 இலட்சம் கோடி ரூபாயாகவும், 2020-2021 ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளின்படி வரும் நிதியாண்டின் இறுதியில் நிலுவைக் கடன் 4.57 இலட்சம் கோடி ரூபாயாகவும் இருக்குமென கணிக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழ்நாட்டினுடைய நிலுவைக் கடனை மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, நமது மாநிலத்தின் கடன் நிலை பற்றி நன்கறிய முடியும். ஏற்கெனவே மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஒப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். 2019-2020 ஆம் ஆண்டு இறுதியில் மேற்கு வங்காளத்தினுடைய கடன் 3.90 இலட்சம் கோடி ரூபாயாகவும், உத்தரப் பிரதேசத்தினுடைய கடன் 5.08 இலட்சம் கோடி ரூபாயாகவும், மகாராஷ்டிராவினுடைய கடன் 4.14 இலட்சம் கோடி ரூபாயாகவும் தமிழ்நாட்டினுடைய கடன், அதாவது 2019-2020 ஆம் ஆண்டு 3.9 இலட்சம் கோடி ரூபாயாகவும் இருக்குமென கணிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். ஆண்டுதோறும் கடன் பெறுவதில் நிகர கடன் அளவு உயர்ந்து வந்தாலும், பொருளாதார உற்பத்தி மதிப்பும் உயர்ந்து வருவதால், மாநிலத்தில் இருக்கக்கூடிய மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பில் கடன் அளவின் விகிதாச்சாரமே கடன் அளவை சரியாகக் குறிப்பிடும் அளவுகோல் ஆகும். ஏனெனில், ஆண்டுதோறும் பொருளாதார மதிப்பு உயர்ந்து வரும் நிலையில் கடனைத் திரும்பச் செலுத்துவதற்கான அரசினுடைய திறனும் அதிகரித்த வண்ணம் இருக்கும். எனவேதான், மத்திய நிதிக் குழு, கடனைப் பொறுத்தவரையில் அனைத்து மாநிலங்களுக்கும், மாநிலத்தின் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பில் 25 சதவிகிதத்திற்குள் இருக்க வேண்டுமென்ற வழிமுறையை வகுத்திருக்கிறது. இந்த விகிதாச்சாரம், தமிழ்நாடு அரசைப் பொறுத்தவரை, 2015-2016 ஆம் ஆண்டில் 25 சதவிகிதத்திற்கு மாறாக 17.9 சதவிகிதமாகவும், 2016-2017 ஆம் ஆண்டில் 20.83 சதவிகிதமாகவும், 2017-2018 ஆம் ஆண்டில் 21.24 சதவிகிதமாகவும், 2018-2019 ஆம் ஆண்டில் 20.78 சதவிகிதமாகவும், 2019-2020 ஆம் ஆண்டில் 21.43 சதவிகிதமாகவும்,

2020-2021 ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளின்படி 21.83 சதவிகிதமாகவும் இருக்குமென கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

பிற்பகல் 12-40

2016-2017 ஆம் ஆண்டு நிகர கடன் அளவு 20.83 சதவிகிதம் அளவிற்கு உயர்ந்திருப்பதற்கு முக்கிய காரணம், ஏற்கெனவே நான் சொன்னதுபோல 'உதய்' திட்டம்தான். 'உதய்' திட்டத்தின்கீழ் தமிழ்நாடு மின் உற்பத்தி மற்றும் மின் பகிர்மானக் கழகத்தின் கடனான 22,815 கோடி ரூபாயை அரசு ஏற்றுக்கொண்டதன் விளைவாகத்தான் அந்த ஆண்டில் மட்டும் 60,298 கோடி ரூபாய் அளவிற்குக் கடன் பெறப்பட்டது. இதில் ரூ.37,483 கோடி மூலதனத் திட்டங்களுக்காகவும், பிற மக்கள் நலத் திட்டச் செலவினங்களுக்காகவும் பயன்படுத்தப்பட்டு, மீதமுள்ள 22,815 கோடி ரூபாய் தமிழ்நாடு மின் உற்பத்தி மற்றும் மின் பகிர்மானக் கழகத்திற்காக வழங்கப்பட்டது. ஆக, 2017-2018 ஆம் ஆண்டில், மாநிலத்தின் மொத்த உற்பத்தி மதிப்பில் கடனின் விகிதாச்சாரம் அதிகரித்ததற்கான முக்கிய காரணம், ஊதியத் திருத்தங்களால், சம்பளங்கள் மற்றும் ஓய்வூதியப் பலன்களினால் ஏற்பட்ட பெருமளவு உயர்வுதான். அது மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அதனால் அவரே தனக்குள் சிரித்துக் கொண்டிருக்கிறார். இந்தச் செலவினங்களினால் ஏற்பட்ட உயர்வை சமாளிக்கக்கூடிய அளவிற்கு வருவாய் வரவினங்களில் உயர்வு இல்லை. அதுவும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களே சொன்னதுதான். அதனால், கடனளவு, இவ்விரு ஆண்டுகளிலும் அதிகரித்துள்ளது. மத்திய அரசும், பிற மாநில அரசுகளும் பொதுக் கடன் பெற்றுத்தான் மூலதனச் செலவினங்கள் உள்பட பிற செலவினங்களை மேற்கொள்கின்றன. உதாரணமாக மத்திய அரசின் 2020-2021 ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் மொத்த நிலுவைக் கடன், நாட்டின் மொத்த உற்பத்தி மதிப்பில் 48.70 சதவிகிதமாக இருக்குமென மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார். மாநில உற்பத்தி மதிப்பில் கடன் நிலுவைக்கான விகிதாச்சாரம் 2019-2020 ஆம் ஆண்டில் ஆந்திரப் பிரதேசத்தைப் பொறுத்தவரையில், 26.77 சதவிகிதம் ஆகும். எங்கு? ஆந்திரப் பிரதேசத்தில். மத்தியப் பிரதேசத்தைப் பொறுத்தவரையில், 21.81 சதவிகிதமாகவும், கேரள மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில், 29.78 சதவிகிதமாகவும், உத்தரப் பிரதேசத்தைப் பொறுத்தவரையில்,

பொது விவாதம்

2020 பிப்ரவரி 17] [திரு. ஓ. பன்னீர்செல்வம்]

கடனளவு 32.16 சதவிகிதமாகவும், மேற்கு வங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில், 29.71 சதவிகிதமாகவும் உள்ளது. பொதுவாக மற்ற மாநிலங்களிலும் ஊதியத் திருத்தங்களால் நிதிப் பற்றாக்குறை அதிகரித்துள்ளது. எனினும், பொருளாதாரச் சூழ்நிலையில் நல்ல மாற்றம் ஏற்பட்டுவரும் நிலையில் வருவாய் வரவினங்களில் வளர்ச்சி விகிதங்கள் அதிகரித்து, பெறப்படும் கடனளவு எதிர்காலத்தில் குறைய வாய்ப்புள்ளது என்பதையும், இந்த நிலுவைக் கடன், ரூபாயின் மதிப்பில், அளவில் அதிகரித்தாலும், மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி மதிப்பில் நிலுவைக் கடன் விகிதம் மத்திய அரசு விதித்த விகிதாச்சாரக் கட்டுப்பாட்டிற்குள்ளதான் இருக்கிறது என்பதனைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் முனைவர் பழனிவேல் தியாக ராஜன் அவர்கள்.

முனைவர் பழனிவேல் தியாக ராஜன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் மறுபடியும் ஒரேயொரு கோரிக்கையை வைக்கிறேன். நான் 30 நொடிகளில், ஒரு நிமிடத்தில் கேள்வி கேட்டால், நீங்கள் 10 நிமிடங்களுக்குப் பதில் படித்தீர்களென்றால் எப்படி சரிவரும்? ஆங்கிலத்தில், Brevity is the soul of wit என்று சொல்வார்கள். நான் ஒரு குறிப்பைக் கேட்டால், அதற்குப் பதில் சொல்லுங்கள். நீங்கள் அதற்கு விளக்கமாக, 25 வருடங்களில் நடந்த வரலாறு. . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு துணை முதலமைச்சர் அவர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பன்னீர்செல்வம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரே வார்த்தையில் வருவாய்ப் பற்றாக்குறையைப் பற்றியும், கடனளவைப் பற்றியும், அவை மிகையாக இருக்கிறது என்றும் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அதற்குரிய விளக்கத்தை, வருவாய்ப் பற்றாக்குறை எதனால் ஏற்பட்டது, கடனளவு எதனால் ஏற்பட்டது. . .

(திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்கள் திரு. ஜெ. அன்பழகன் மற்றும் திரு. ப. ரங்கநாதன் ஆகியோர் எழுந்து நின்று பேச முற்பட்டனர்.)

[2020 பிப்ரவரி 17]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள், அமைதியாக இருங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பன்னீர்செல்வம்: என்னென்ன காரணங்களால் வருவாய்ப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டது என்பது குறித்தும், என்னென்ன காரணங்களால் கடனளவு உயர்ந்தது என்பது குறித்தும், இங்கே நான் விளக்கமாகச் சொன்னால்தான். . . (குறுக்கீடு) மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரங்கநாதன் அவர்களே. . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரங்கநாதன், இது முறையில்தான்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பன்னீர்செல்வம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இல்லையென்றால், நீங்கள் வெளியிலே சென்று பத்திரிகையில் பேட்டி கொடுத்துவிடுவீர்கள். ‘மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் உட்கார்ந்துகொண்டிருந்தார், அவரிடமிருந்து பதில் வரவில்லை’ என்று பேட்டி கொடுத்துவிடுவீர்கள். இவற்றையெல்லாம் தவிர்ப்பதற்காகத்தான் நான். . . (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு துணை முதலமைச்சர் பதில் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நீங்கள் ஏன் குறுக்கே எழுந்து பேசுகிறீர்கள்? (குறுக்கீடு) இது சரியில்லை, இது முறையில்தான். திரு. ரங்கநாதன், நீங்கள் செய்வது முறையல்ல. (குறுக்கீடு) நீங்கள் செய்வது முறையல்ல.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பன்னீர்செல்வம்: உரிய பதிலை முறையாகச் சொன்னதனால், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரங்கநாதனுக்குக் கோபம் வருகிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அன்பழகனுக்கு ஆத்திரம் வருகிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் முனைவர் பழனிவேல் தியாக ராஜன், நீங்கள் பேசுங்கள்.

முனைவர் பழனிவேல் தியாக ராஜன்: இன்னும் ஒரேயொரு வேண்டுகோள். மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் வேறு என்ன குற்றச்சாட்டு வேண்டுமென்றாலும் சொல்லட்டும். ஆனால், அவர் ஏதோ தெரிந்துகொண்டே நான் கிண்டல் செய்கிறேன், நான் அரசியல் செய்கிறேன் என்கிற மாதிரியெல்லாம் தயவுசெய்து சொல்ல வேண்டாம். நான் நேர்மையான கேள்வியை, நேர்மையான காரணத்திற்காகக் கேட்கிறேன்.

2020 பிப்ரவரி 17]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு துணை முதலமைச்சர் அவர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பன்னீர்செல்வம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பொதுவாகவே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் முனைவர் பழனிவேல் தியாக ராஜன் அவர்கள்மீது எனக்கு உயர்ந்த மதிப்பு இருக்கிறது. அது அவருக்கும் நன்றாகவே தெரியும். ஏனென்று சொன்னால், எங்கள் குடும்பமும், அவர்களின் குடும்பமும், ஒரே குடும்பமாக தாய்ப்பாசத்தோடு, அண்ணன், தம்பியாக, சகோதரர்களாக வாழ்ந்தவர்கள், வாழ்ந்து கொண்டிருப்பவர்கள். ஆகவே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களைப் பற்றி கிண்டல் செய்கிற அவசியமே எனக்கு இல்லை. தயவுசெய்து, அந்தக் கருத்தை அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் சொல்லாத கருத்தை அவர் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார். நீங்கள் கேட்கின்ற கேள்விக்கு உரிய பதிலை நான் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன். அவ்வளவுதான்.

பிற்பகல் 12-45

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு துணை முதலமைச்சர் அவர்கள் அதுபோன்று சொல்லவில்லை. நீங்கள் weak point என்று சொன்னீர்கள், அதற்குரிய பதிலை அவர்கள் சொன்னார்கள், அவ்வளவுதான். மாண்புமிகு உறுப்பினர், சொல்லுங்கள்.

முனைவர் பழனிவேல் தியாக ராஜன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் அதனை முழுவதுமாக ஏற்றுக்கொள்கிறேன். 3, 4 கருத்துகள் மட்டுமே உள்ளன. கடன் எதற்காக எடுக்கப்படுகின்றது என்பது முக்கியம். கடன் வாங்கித்தான் அனைத்து மாநிலங்களும், அனைத்து நாடுகளும் அனைத்து கம்பெனிகளும் இயங்குகின்றன என்பதை நான் முழுவதுமாக ஏற்றுக்கொள்கிறேன். கேள்வி, எதற்காகக் கடன் எடுக்கிறோம்? தலைவர் காலத்தில், 5 வருடங்களில் எடுக்கப்பட்ட கடன், 44,655 கோடி ரூபாய். அந்தத் தொகை முழுமையாக முதலீட்டில் செய்யப்பட்டது. ஒரு ரூபாய்கூட வேறு எந்தச் செலவிற்கும் போகவில்லை. அம்மையார் காலத்தில் 1,14,000 கோடி ரூபாய்; மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் கூறியதுபோல், அந்தத் தொகையில் 97,000 கோடி ரூபாய் முதலீடு செய்து, நான் சொன்னதுபோல் வெறும் 17,000 கோடி ரூபாய்

மட்டும்தான் வருவாய்க் கணக்கு செலவிற்கு, திட்ட வளர்ச்சிக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டது. ஆனால், இந்தக் கடைசி 4 வருடங்களில், இன்னும் estimate-ஐ சேர்த்து வைத்தால், ஏற்கெனவே எடுக்கப்பட்ட 1,39,000 கோடி ரூபாய் கடனில், வெறும் 81,000 கோடி ரூபாய்தான் முதலீடு செய்யப்பட்டு, 31,000 கோடி ரூபாய் நான் முன்னர் சொன்னதுபோல், விருப்பச் செலவுகள், welfare measures-க்கும், discretionary spending-க்கும் அதிகமாகப் பயன்படுத்தி, 26,000 கோடி ரூபாய் கட்டாயச் செலவுகள், அதாவது வட்டி, ஊதியம், ஓய்வூதியம், Non-wage O&M-க்குப் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. So the quality of the debt, எதற்காகக் கடன் வாங்குகிறோம் என்பது சரிந்துகொண்டு வருகிறது. பொருளாதாரம் படித்தவர்களுக்கு முதல் பக்கத்தில் சொன்னதுபோல், கடன் எடுத்து முதலீட்டைச் செய்தால், அது நடந்தால், சிறப்பாக வரும் என்பது தெரியும். அதிலும் அரசாங்கம் செய்தால், மிகவும் சிறப்பாக வரும். ஏனென்றால் நமக்கு இருப்பதிலேயே borrowing cost குறைவு. நாம் எவற்றில் invest செய்கிறோம்? சாலைகள், குடிநீர்த் திட்டம், பாலங்கள், மருத்துவமனைகள், துறைமுகங்கள், Industrial estates ஆகியவற்றிலெல்லாம் அரசாங்கம் ஒரு ரூபாய் போட்டால், மற்றொருவர் 10 ரூபாய் போடுவார்கள், மக்களுக்கு நல்ல பலன் கிடைக்கும்; productivity increase ஆகும். ஆகையினால், முதலீட்டிற்குச் செய்கின்ற கடன் நல்ல கடன், நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். பிரச்சினை என்னவென்றால், கடைசி 4 வருடங்களாக, நாம் வாங்கும் கடன் தொகையில், 58 சதவிகிதத்தைத்தான் முதலீடு செய்திருக்கிறோம். Textbook-ல் என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ, RBI என்ன சொல்கிறதோ அதைத்தான் நான் குறிப்பாகச் சொல்கிறேன்; If your expenses for interest go up and if you borrow for revenue deficit rather than for investment, அதாவது முதலீட்டிற்குப் பதில் வருவாய்ப் பற்றாக்குறைக்காகக் கடன் வாங்கினாலும், வருமானத்தில் எவ்வளவு சதவிகிதம் வட்டி கட்டுகிறீர்கள் என்பது அதிகரித்தாலும், எதிர்காலத்தில் வளர்ச்சி வீழ்ந்துபோகும். இது அடிப்படை. இதற்கு Nobel prize தேவையில்லை. Textbook-ல் முதல் பக்கத்தில் சொல்கிறார்கள். அதுதான் இங்கே நடந்திருக்கிறது. ஏனென்றால், நம்முடைய உற்பத்தி, nominal GSDP growth rate, ஒரு காலத்தில் 17, 18 சதவிகிதம் இருந்தது, தற்போது சுமார் 11 சதவிகிதத்திற்குக் குறைந்துவிட்டது. நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். இதற்கு இந்திய அளவில் இருக்கின்ற பிரச்சினைகளும் உண்டு, பண மதிப்பிழப்பும் நடந்தது. GST implementation-ம் நடந்தது. இது முழுவதுமாக நம்முடைய பிரச்சினை இல்லை. ஆனால்,

பொது விவாதம்

2020 பிப்ரவரி 17] [முனைவர் பழனிவேல் தியாக ராஜன்]

நம்முடைய முதலீடு கடுமையாகக் குறைந்துவிட்டது. ஒருகாலத்தில் உற்பத்தியில் $2\frac{1}{2}$ சதவிகிதம் முதலீடு செய்து கொண்டிருந்தோம், சிறப்பாக வளர்ச்சியைப் பெற்றோம். அம்மையார் காலத்தில் 2.36 சதவிகிதம் செய்து கொண்டிருந்தோம்; சிறப்பாக வளர்ச்சி பெற்றோம். நான் மேலும் சொல்கிறேன், 'தொலைநோக்குப் பார்வை 2023' திட்டத்தில் அம்மையார் என்ன சொன்னார்கள் என்றால், நாம் எவ்வளவு முதலீடு செய்கிறோமோ, அந்த அளவிற்கு வளர்ச்சி வரும் என்று. சட்டப்படி 3 சதவிகிதத்திற்குமேல் கடன் வாங்க முடியாது. எனவே, 3 சதவிகிதம் கடனையும், $1\frac{1}{2}$ சதவிகிதம் வருவாய்க் கணக்கில் உபரியையும் வைத்து, Off-Balance Sheet-ல் vehicles, infrastructure finance, funding companies-ஐ வைத்து, மேலும் $1\frac{1}{2}$ சதவிகிதம் வைத்து, 3-ஐ double ஆக்கி, 6 சதவிகிதம் நாம் முதலீடு செய்தால், வளர்ச்சி விகிதம் 8 சதவிகிதம், 10 சதவிகிதத்திலிருந்து 14 சதவிகிதம் மற்றும் 15 சதவிகிதத்திற்குப் போகும் என்று சொன்னார். உண்மை. அந்தக் கணக்கை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஆனால், நடந்தது என்ன? அவர்கள் சொன்னார்கள், 3-ஐ 6 ஆக்கப் போகிறோம் என்று. ஆனால், இங்கே நடந்திருப்பது, 3 சதவிகிதம் கடன் வாங்கி, $1\frac{1}{2}$ சதவிகிதம் வருவாய்ப் பற்றாக்குறையில் போட்டு, 3 + $1\frac{1}{2}$ -க்குப் பதிலாக, 3- $1\frac{1}{2}$ ஆகி, இன்றைக்கு $1\frac{1}{2}$ சதவிகிதம் தான் முதலீடு நடைபெறுகிறது. இதனால்தான் நமக்கு வளர்ச்சி குறைவாக இருக்கிறது.

பிற்பகல் 12-50

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு துணை முதலமைச்சர் அவர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பன்னீர்செல்வம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் ஏற்கெனவே கூறியதுபோல், மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தானே கேள்வி கேட்டு அவரே பதில் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார். ஆனால், அதற்கு முன்பாக ஒரு குற்றச்சாட்டை இங்கே பதிவு செய்திருக்கிறார். தி.மு.க. ஆட்சிக் காலத்தில் நாங்கள் கடன் பெற்று மூலதனத்திற்கு மட்டுமே செலவழித்தோம், மற்ற ஆடம்பரச் செலவுகள் மற்றும் உதிரி செலவுகளுக்கு செலவு செய்யவில்லை என்ற கருத்தைப் பதிவு செய்தார். அதாவது, 2006-2007 தி.மு.க. ஆட்சிக் காலத்தில் நீங்கள் பெற்ற நிகரக் கடன் 2,712 கோடி ரூபாய். ஆனால், மூலதனச் செலவு செய்தது 6 ஆயிரத்து 604 கோடி ரூபாய். அதே நேரத்தில்,

2009-2010 ஆம் ஆண்டில் 16 ஆயிரத்து 24 கோடி ரூபாய் கடன் வாங்கியிருக்கிறீர்கள். அதில் எவ்வளவு செலவு செய்திருக்கிறீர்கள் என்றால் 8 ஆயிரத்து 276 கோடி ரூபாய் செலவு செய்திருக்கிறீர்கள். 14 ஆயிரம் கோடி ரூபாய் அளவிற்குக் கடன் வாங்கி, 8 ஆயிரம் கோடி ரூபாய் மூலதனச் செலவு செய்திருக்கிறீர்கள். மீதமிருந்த தொகையில் என்ன செலவு செய்தீர்கள்? (குறுக்கீடு) சொல்லிவிடுகிறேன். உட்காருங்கள், சொல்லிவிடுகிறேன். எந்த அரசு ஆட்சிக்கு வந்தாலும் மூலதனச் செலவு போக மீதமுள்ளதை அத்தியாவசியச் செலவுகள் செய்ய வேண்டியதிருக்கிறது. சில நேரங்களில் சம்பள உயர்வு கொடுக்க வேண்டியதிருக்கிறது. எந்த ஆட்சி வந்தாலும், இந்த fluctuation இருக்கும். அது உங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். தெரிந்திருந்தும் ஆட்சியில் இருப்பவர்கள் மீது ஏதாவது குற்றம், குறை சொல்ல வேண்டும் என்ற காரணத்திற்காக நீங்கள் இப்பொழுது சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். ஆகவே, நீங்கள் finance-ஐ பற்றி, Public Finance-ஐ பற்றி நன்றாக தெரிந்திருந்தும், அறிந்திருந்தும் நீங்கள் சார்ந்திருக்கக்கூடிய கட்சியின் சார்பாக ஏதாவது நல்ல பல கருத்துகளைச் சொல்ல வேண்டுமென்று நியாயப்படுத்திப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் முனைவர் பழனிவேல் தியாக ராஜன் அவர்கள்.

முனைவர் பழனிவேல் தியாக ராஜன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் 5 ஆண்டுகள் முழுமையாகச் சொன்னேன், உண்மை. 5 ஆண்டுகளில் 2 ஆண்டுகள் வருவாய்ப் பற்றாக்குறை இருந்தது. நான் 5 ஆண்டுகள் முழு ஆட்சிக் காலத்தையும் சொல்கிறேன்; தலைவர் அவர்கள் ஆட்சிக் காலத்தையும் சொல்கிறேன்; 5 ஆண்டுகள் முழு ஆட்சிக் காலத்தையும், அம்மையார் அவர்கள் ஆட்சிக் காலத்தையும் சொல்கிறேன். நான் தனிப்பட்ட முறையில் எங்களுடையது மட்டும் சராசரியைப் பார்த்து, அவர்களுக்கு மட்டும் மொத்தத்தைப் பார்க்கிற நபர் கிடையாது. இரண்டு ஆட்சியிலும் 5 ஆண்டுகள் முழுமையான கணக்கைச் சொல்கிறேன். நானும், நீங்களும் எவ்வளவு புள்ளிவிவரங்களைச் சொன்னாலும் வித்தியாசம் கிடையாது. இன்றைக்கு இணையதளத்தில் நீங்களும் எல்லாவற்றையும் publish செய்கிறீர்கள், நாங்களும் எங்களுடைய ஆராய்ச்சியை publish செய்கிறோம். பொதுமக்கள் இரண்டையும் பார்த்து, யார் கருத்து சொல்கிறார்கள், யார் அரசியலுக்காகப் பேசுகிறார்கள், யார் உண்மைக்காகப் பேசுகிறார்கள் என்று easy ஆகக் கண்டுபிடித்துவிடலாம். நான் சொல்ல வேண்டிய

பொது விவாதம்

2020 பிப்ரவரி 17] [முனைவர் பழனிவேல் தியாக ராஜன்]

கருத்து ஒன்று உள்ளது. உற்பத்தியில் கடன் 25 சதவிகிதத்தைத் தாண்டக் கூடாது என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். உண்மை, அதுதான் இலக்கு. ஆனால், நான் ஒரு சிறு கதை சொல்ல வேண்டும். 2003 ஆம் ஆண்டில் எதற்காக இந்த நிதி பொறுப்பு மற்றும் பட்ஜெட் மேலாண்மைச் சட்டம் உருவாக்கப்பட்டது? எதற்காக சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது? மாநிலங்கள் தங்களது நிதி மேலாண்மையை சிறப்பிக்க வேண்டும் என்பதற்காக மத்தியில் FRBM Act உருவாக்கப்பட்டது. அது உருவாக்கப்பட்ட காலத்திலிருந்து இன்றுவரையிலும் உள்ள வரலாற்றை கொஞ்சம் சொல்ல வேண்டும். உற்பத்தியில் எத்தனை சதவிகிதம் கடன் இருக்க வேண்டும்? அந்தச் சட்டம் உருவாக்கப்பட்டபோது அம்மா அவர்கள் ஆட்சியில் இருந்தார்கள். அன்றைக்கு தமிழ்நாட்டினுடைய உற்பத்தியில் கடன் 26, 27 சதவிகிதத்திற்குமேல் இருந்தது. அதை அவர்கள் 24 சதவிகிதத்திற்குக் குறைத்தார்கள். Fail ஆக இருந்த situation-ஐ pass mark-க்கு 2006 ஆம் ஆண்டில் கொண்டுவந்து சேர்த்தார்கள் அம்மையார் அவர்கள். அதை எங்களிடம் ஒப்படைத்தார்கள். 2006 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 2011 ஆம் ஆண்டு வரை தலைவர் கலைஞர் ஆட்சியில் அந்தக் கடன் சதவிகிதம் 24.4 சதவிகிதத்திலிருந்து 19.66 சதவிகிதமாகக் குறைக்கப்பட்டது. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) ஆக, pass mark-லிருந்து first class-க்குக் கொண்டுபோய் சேர்த்தார் தலைவர் கலைஞர் அவர்கள். அம்மா அவர்கள் திரும்பவும் ஆட்சிக்கு வந்தபோது 19.66 சதவிகிதத்திலிருந்து குறைத்து 17.8 சதவிகிதத்திற்குக் கொண்டு வந்தார்கள். நான் அம்மையார் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். First class-ஐ distinction-க்குக் கொண்டுபோய் சேர்த்தார்கள். மேசையைத் தட்ட வேண்டுமென்றால் தட்டுங்கள், எனக்குக் கவலையில்லை. இன்றைக்கு இருக்கின்ற சூழ்நிலை 18.8 சதவிகிதம் அம்மையார் அவர்கள் ஆட்சியில் விட்டுச்சென்றதை 21.4 அல்லது 21.8 சதவிகிதம் அளவிற்குக் கொண்டுவந்து விட்டோம் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களே சொல்கிறார்கள். அப்படியென்றால், மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால் நான் இன்னும் fail ஆகவில்லை, என்னைப் பாராட்டுங்கள் என்கிறார். நான் சொல்கிறேன், distinction student-ஐ first class-க்குக் கொண்டு வந்து, second class-க்குக் கொண்டு வந்து, third class-க்குக் கொண்டு வந்து fail ஆகாமல் வைத்திருப்பதற்கு நான் எப்படி பாராட்டு சொல்ல முடியும்? 15 வருடங்களாக fail ஆன student-ஐ உங்களுடைய அம்மையார் அவர்களும், எங்களுடைய தலைவர் அவர்களும்

distinction-க்குக் கொண்டு சென்றார்கள். கடனைக் குறைக்க வேண்டுமே தவிர, கோட்பாட்டிற்கு உள்ளேயே இருக்கிறோம், fail ஆகவில்லை என்பது தவறான பெருமை. குறைத்தால் வட்டிச் செலவு குறையும். வட்டிச் செலவைக் குறைத்தால் மக்களுக்கு நல்ல பணி செய்யலாம். வட்டிச் செலவையும், வருவாய்ப் பற்றாக்குறையையும் குறைத்தால் முதலீடு செய்யலாம். இதுதான் அடிப்படை, இந்தச் சட்டத்தினுடைய அடிப்படை. அதனால் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள், நான் அரசியலுக்காகப் பேசுகிறேன் என்று திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லாமல் இருக்க வேண்டும். கருத்து, நல்ல கருத்து என்றால் யார் சொன்னாலும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியது ஒரு நல்ல அரசாங்கத்தின் பெருந்தன்மையைக் காண்பிக்கும். இதை ஏன் நான் கூறுகிறேன் என்றால், இரண்டே இரண்டு points. அதற்குப் பிறகு பாராட்டை நான் சொல்ல இருக்கிறேன். RBI-லிருந்து வருடத்திற்கு வருடம் ஒரு report வருகிறது; State of State Finances, மாநிலங்களில் நிதிநிலைமை எந்த அளவில் இருக்கிறது என்பது குறித்ததாகும். ஒரு காலத்தில் நாம் ஒரு சிறந்த மாநிலமாக இருந்தோம். இன்றைக்கு நாம் கொஞ்சம் சரிந்து விட்டோம். இதுதான் உண்மை. இது neutral. இது State of State Finances சொன்னபடி. நான் வேண்டுமானால் report-ஐ கொடுக்கிறேன். Website-ல் இருக்கிறது. யாரும் தனிப்பட்ட data-ஐ கொடுக்க முடியாது.

பிற்பகல் 12-55

நான் பத்திரிகையாளர்களிடத்தில் கொடுக்க இருப்பதில் 12 measures எடுத்துக் காண்பித்திருக்கிறேன். இங்கே மூன்றே மூன்று measures-ஐ மட்டும் எடுத்துச் சொல்கிறேன். ஒன்று, Transfers-மக்களுக்கு கொடுக்கக்கூடிய ஓர் உதவி. ஓய்வூதியம், மாற்றுத் திறனாளிகள் ஓய்வூதியம் இதையெல்லாம் கொடுக்கும்போது, we are the worst. 2017-2018-லும் சரி, 2018-2019-லும் சரி, 2019-2020 revised estimate-லும் சரி, 2020-2021-லும் சரி, நாம் ஆந்திரா மாநிலத்தையும்விட மோசம், கேரள மாநிலத்தையும் விட மோசம், தெலுங்கானா மாநிலத்தையும்விட குறைவு, கர்நாடகா மாநிலத்தையும்விட குறைவு.

அதுபோன்று நாம் எவ்வளவு சதவிகிதம் வட்டி கட்டுகிறோம் என்றால், Southern States-ன் average-ஐவிட மோசம், இந்தியாவின் average-ஐவிட மோசம், அதுபோன்று முதலீடு என்று வரும்போது Southern states-ஐவிட மோசம். இந்தியாவைவிட மோசம்.

பொது விவாதம்

2020 பிப்ரவரி 17] [முனைவர் பழனிவேல் தியாக ராஜன்]

இந்த வருவாய்ப் பற்றாக்குறை ஒரு பெரிய பிரச்சினையாகும். இதற்கு மூலக் காரணம் வருமானம் சரிந்து விட்டதுதான். இது சிறிய பிரச்சினையில்கூட என்பதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அரசியலில் வருமானத்தைப் பெருக்குவது என்பது சாதாரண விஷயம் இல்லை. அதற்குத்தான் நான் 2017 ஆம் ஆண்டே சொன்னேன். அன்றைக்கிருந்த நிதியமைச்சர் அவர்களிடம் சொன்னேன்; தயவுசெய்து நிபுணர் குழு ஒன்றை உருவாக்கி, கட்சிக்கு அப்பாற்பட்டு உங்கள் மேல் தனியாக ஒரு பழியை சுமத்த முடியாத அளவிற்கு ஒரு திட்டத்தை உருவாக்குங்கள் என்று. எப்படி—உற்பத்தியில் வருமானத்தை—திரும்ப 14%, 14½%-க்குக் கொண்டு செல்வது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அதைச் செய்துவிட்டால், நான் உங்களை தவறு சொல்லமாட்டேன். நாம் அரசியலில் இருக்கிறோம். செய்தாக வேண்டும். ஆனால், இந்தப் பிரச்சினையை சரி செய்யாவிட்டால், வருவாய் கடன், அதனால் முதலீடு சரிவு, வளர்ச்சி சரிவு, வட்டியினால் பயங்கர சுமை என்பது அதிகரித்துக் கொண்டே போகும். இதற்கெல்லாம் ஒரே மூலக் காரணம் வருமானம் வரவில்லை என்பதுதான்.

கடைசியாக, இந்த 15-வது நிதிக் குழுவைப் பற்றி நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நான் கூறுவது டெல்லி வரை சென்று சேர வேண்டுமென்பதால், நான் இப்போது ஆங்கிலத்தில் பேசுகிறேன். I think we all agree that the Central Government has been authoritarian and taking control from the States. The same Prime Minister, who was the champion of Federalism, when he was Gujarat Chief Minister for many many years, all of a sudden has started taking all control to him. இந்த Fifteenth Finance Commission-ல் 2011 population-ஐ எடுக்கிறபோது, எல்லா தென் மாநிலங்களிலும் நாம் protest செய்தோம். நானும் அன்றைக்குக் கூட்டத்திற்கு வந்தேன். மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர், திரு. பொள்ளாச்சி ஜெயராமன் அவர்கள் இருந்தார்கள். முன்னாள் நிதியமைச்சர் திரு. பொன்னையன் அவர்கள் இருந்தார்கள். அப்போது, ‘2011-ன் மக்கள்தொகையை எடுத்தால், இது எங்களுக்கு எல்லாம் செய்கிற துரோகம், நாங்கள் population control செய்திருப்பதற்கு நீங்கள் துரோகம் செய்திருக்கிறீர்கள்’ என்று நாங்கள் சொன்னோம். அன்றைக்கிருந்த அமைச்சர் Mr. Jaitley அவர்கள், ‘ஏற்கெனவே set செய்து விட்டோம், terms of reference-ஐ மாற்ற முடியாது’ என்று சொன்னார்கள். அதற்குப் பிறகு “வெந்த புண்ணில் வேலைப் பாய்ச்சுவதுபோல்” அன்றைக்கு மாற்ற முடியாது என்று சொன்னபோது, குழுவிற்கு

இன்னும் ஒரு வருடம் term இருந்தது. Finance Commission-க்கு term இருந்தது. அப்போது எதுவும் செய்யாமல் அக்டோபர் மாதம் முடிய வேண்டிய Finance Commission-க்கு ஆகஸ்ட் மாதத்தில் இதை extend செய்யலாம் என்று சொல்கிறார்கள். முதலில் term-ஐ மட்டும் மாற்றுகிறோம், பிறகு, நீங்கள் extend செய்யுங்கள் என்று சொன்னார்கள். மறுபடியும் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால், one year extend செய்துகொள்ளுங்கள்; திரும்ப நாங்கள் term-ஐ மட்டும் மாற்றுகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேண்டுமென்றால், எது வேண்டுமானாலும் செய்யலாம்; நாம் கேட்கும்போது, உங்களுக்கு எல்லாம் மாற்ற முடியாது என்று தெரிவித்துவிட்டார்கள். Then they claim that they have introduced a factor called Demographic Performance Indicator, என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால், 2011 ஆம் ஆண்டு மக்கள்தொகையை எடுக்கிறோம் என்று. ஆமாம், ஏற்றுக்கொள்கிறோம்; உங்களுக்கு என்ன பாதிப்பு; ஆமாம், மக்கள்தொகையைக் குறைத்தது தவறு, அதைத் திருத்துகிறோம் என்று சொல்லி, Demographic Performance என்று ஒரு factor-ஐ கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால், கணக்குப் போட்டு பார்த்தால், அந்த Demographic Performance factor-க்கும் 2011 population-க்கும் 82 சதவிகிதம் correlation இருக்கிறது. ஒன்றைத் திருத்துவதற்கு இன்னொன்றைச் செய்தால், அதற்கும், இதற்கும் எதிர்ப்பு இருக்க வேண்டும். இதைத் திருத்துவதற்குக் கொண்டு வந்தால், அதுவும் ஒரே திசையில் போனால் இது என்ன திருத்தம்? இது அதிகரிப்பு; இதுமாதிரி ஒரு துரோகத்தைச் செய்திருக்கிறார்கள். மக்கள் எண்ணிக்கை குறைவாக இருக்கிற காரணத்தினால், இதைக் குறைப்பதற்கு பலமுறை முயற்சி செய்திருக்கிறார்கள். நிதியமைச்சர் சிறப்பாகச் சொல்கிறார். (குறுக்கீடு) தெரியாததை எல்லாம் பேச வேண்டாம். சும்மா உட்காரச் சொல்லுங்கள்.

பிற்பகல் 1-00

மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்களிடம் நான் கேட்க விரும்புவது, 25 வருடங்களாக, எப்பொதெல்லாம் நிதிக் குழு வந்திருக்கிறதோ, 10-வது நிதிக் குழு 1994, 11-வது நிதிக் குழு 1999, 12-வது நிதிக் குழு 2004, 13-வது நிதிக் குழு 2009, 14-வது நிதிக் குழு 2014, இந்த 25 வருடங்களாக நம்முடைய பங்கு 6.63%-லிருந்து, 5.385%-க்கு, 5.305%-க்கு, 4.969%-க்கு, 4.023%-க்குக் குறைந்து கொண்டே போயிருக்கிறது. இப்போது அதிகரித்திருக்கிறார்கள் என்றால், அது நமக்கு எல்லாம் பெருமையில்லை. ஏனென்றால் யாருக்கெல்லாம் குறைத்திருக்கிறார்கள், யாருக்கெல்லாம்

பொது விவாதம்

2020 பிப்ரவரி 17] [முனைவர் பழனிவேல் தியாக ராஜன்]

அதிகரித்திருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால், கர்நாடகா, கேரளா, தெலுங்கானா, ஆந்திரப் பிரதேசம், ஹரியானா, ஒடிசா, உத்தரப் பிரதேசத்திற்குக்கூட குறைத்திருக்கிறார்கள். அப்படியென்றால் என்ன அர்த்தம்? சராசரியைவிட நீங்கள் சிறப்பித்திருக்கிறீர்கள். அதனால் உங்களுக்குக் குறைக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். யாருக்கெல்லாம் அதிகப்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்றால், பீகார், தமிழ்நாடு, மத்தியப் பிரதேசம், உத்தரகாண்ட் மற்றும் ஜார்கண்ட் மாநிலங்களுக்கு அதிகப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். நமக்கு அதிகப்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்று மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் பெருமையாகச் சொல்கிறார். கர்நாடகா, கேரளா அளவுக்கு இருந்தவர்களை ஜார்கண்ட், பீகார் அளவுக்குக் கொண்டுவந்துவிட்டீர்களே, இது எப்படி நன்றாக இருக்கும் என்றுதான் நான் கேட்கிறேன். சரி, இதோடு தவறுகளைச் சுட்டிக்காட்டுவதை நான் நிறுத்திக்கொள்கிறேன்.

தற்போது, நிதிநிலை அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவற்றில் சிலவற்றைப்பற்றி பாராட்டிப் பேச விரும்புகிறேன். Madras School of Economics, Centre for Public Finance நிறுவிடவுள்ளது என்று அறிவித்துள்ளீர்கள். அதற்கு என்னுடைய பாராட்டுகள். அது எப்போது செயல்பாட்டிற்கு வருகிறதோ அன்று மாநிலத்திற்கும், நிதித் துறைக்கும் பெரிய உதவியாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். அதேபோல், IMF உதவியுடன் IFHRMS E-Governance initiative-ஐ எடுப்பதாக நீங்கள் தெரிவித்துள்ளீர்கள். தயவுசெய்து அதை கூடிய விரைவில் செயல்முறைக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அரசாங்கத்தினுடைய efficiency-ஐ, செலவுத் திட்டத்தை சிறப்பிக்க வேண்டுமென்பது உண்மை. தயவுசெய்து எவ்வளவு சீக்கிரமாக செய்ய முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரமாக அதைச் செய்து முடிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். திரு. எஸ். ஆதிசேஷ்யயா, இ.ஆ.ப. (ஓய்வு) தலைமையில் Expenditure Rationalisation Committee-ன் அறிக்கை செயல்படுத்தப்படும் என்று மாண்புமிகு துணை முதலமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்துள்ளார்கள். அதற்கு என்னுடைய பாராட்டுகள். எவ்வளவு சீக்கிரமாக அதை செயல்முறைக்குக் கொண்டுவர முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரமாக அதைச் செயல்முறைக்குக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆதி திராவிடர் நலத் துறைக்கும், பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலத் துறைக்கும் நிதியொதுக்கத்தை அதிகரித்துள்ளீர்கள். அதற்கு நான் என்னுடைய பாராட்டுகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலும், அதுசம்பந்தமான கோரிக்கை ஒன்றையும், கட்சிக்கு அப்பாற்பட்டு,

இந்த அரசிடம் நான் வைக்க விரும்புகிறேன். பொதுக் கணக்குக் குழுவின் தலைவர் அண்ணன் திரு. துரைமுருகன் அவர்களும், நானும், இந்தப் பக்கத்தில் இருக்கும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. டி.ஆர்.பி. ராஜா, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தா. உதயசூரியன், அந்தப் பக்கத்தில் இருக்கும் மாண்புமிகு உறுப்பினர், முன்னாள் டி.ஜி.பி. திரு. ஆர். நடராஜ், மாண்புமிகு உறுப்பினர் டாக்டர் V.P.B. பரமசிவம், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தூசி கே. மோகன், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பி.வி. பாரதி, குன்னம் தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. ஆர்.டி. இராமச்சந்திரன் உள்ளிட்ட குழுவின் உறுப்பினர்கள் அனைவரும் எங்கெல்லாம் ஆய்வுக்கு செல்கிறோமோ அந்தப் பகுதிகளில் உள்ள BC, SC Hostels-ஐ எல்லாம் ஆய்வு செய்கிறோம். அங்கேயெல்லாம், அதிகளவிலான பணிகளை மேற்கொண்டு மேலும் சிறப்பாக அவற்றை நடத்துவதற்கு வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பல ஆயிரம் கோடி ரூபாயை மாநில அரசு அதற்காக ஒதுக்குகிறது. இதில் எங்களுக்கும் ஒரே கருத்துதான், உங்களுக்கும் ஒரே கருத்துதான்; சமுதாய ஒற்றுமை, சமூக நீதி, எல்லோருக்கும் வளர்ச்சி, எல்லோருக்கும் கல்வி என்று. இந்த மாதிரியான காரணங்களுக்காக நிதியை செலவு செய்தே ஆக வேண்டும். அதற்காக நான் அரசைப் பாராட்டுகிறேன். ஆதி திராவிடர் நலத் துறைக்கு 4,000 கோடி ரூபாய், பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலத் துறைக்கு 1,000 கோடி ரூபாய்க்குமேல் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. ஆனால், இந்த நிதி ஒதுக்கீடு அளவுக்கு அங்கே நன்மைகள் நடைபெறுவதாக எங்களுக்குத் தெரியவில்லை. நான் இதைக் குற்றச்சாட்டாகச் சொல்லவில்லை. அந்த விடுதிகளைச் சிறப்பாக நடத்துவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்றுதான் சம்பந்தப்பட்ட மாண்புமிகு துறை அமைச்சர்களிடம் கேட்டுக்கொள்கிறேன். Local Fund Audit மூலமாக ஆய்வு செய்ய வேண்டுமென்று நிதித் துறையிடம் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். It is not all well. It needs to be significantly improved. கடைசியாக ஒரே ஒரு கருத்தை மட்டும் சொல்லி, எனது உரையை நிறைவு செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இவ்வளவு நேரம் எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்புக் கொடுத்தமைக்கு நான் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நான் இதுவரை 20 ஆண்டுகளுடைய MTFP, table-ல் கணக்குகளை ஆராய்ந்து பார்த்தேன். நான் அதிகளவில் கணக்கு போடுகிறவன். அந்தளவுக்கு எனக்குத் திறமையும் இருக்கிறது. அனைத்துக் கணக்குகளையும் நான் போட்டுப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறவன். அதில் என்ன ஒரு அதிசயம் எனக்குத் தெரிந்தது என்றால், இதுவரையில் கடைசி 5,

பொது விவாதம்

2020 பிப்ரவரி 17] [முனைவர் பழனிவேல் தியாக ராஜன்]

6 ஆண்டுகளில் சொந்த வருமானத்திலோ அல்லது செலவிலோ 10 சதவிகிதம், 12 சதவிகிதம் என்று நாம் இலக்கு வைக்கிறோம். அதில் அடைவது என்னவோ 5 சதவிகிதம், 7 சதவிகிதம்தான். ஆனால், 2021-2022, 2022-2023 ஆம் ஆண்டுகளுக்கு MTFP (Medium Term Fiscal Plan) அடிப்படையில் எடுத்திருக்கிற forecast-ஐ பார்த்தால் எனக்குக் கொஞ்சம் அதிசயமாக இருந்தது. ஏனென்றால் இரண்டு வருடங்களிலும் முறையே 14 சதவிகிதம், 14 சதவிகிதம் வளர்ச்சி அடையும் என இந்த forecast-ல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. முதலில் நான் இதை நம்பவில்லை. ஏனென்றால் பொருளாதாரச் சூழ்நிலை தற்போது மோசமாக உள்ளது. பொருளாதாரம் பற்றி எனக்குத் தெரிந்த அளவிற்கு தற்போது இது improve ஆகக்கூடிய சூழ்நிலையில் இல்லை. அதற்குப் பிறகுதான் எனக்கு திடீரென்று தெரிந்தது. நிதித் துறை என்ன செய்திருக்கிறது என்றால், 2021-2022, 2022-2023 ஆம் ஆண்டுகளில் மற்றொரு ஆட்சி, அதாவது எங்களுடைய தலைவர் தலைமையில் ஒரு ஆட்சி வரும் என்பதனால் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அன்றைக்கு 14 சதவிகிதம் வளர்ச்சி பெறும் என்ற அளவில் நிதித் துறையில் கணிப்பு செய்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, சரியாகத்தான் கணித்திருக்கிறார்கள் எனத் தெரிகிறது. அதையும் நான் பாராட்டுகிறேன். இத்துடன், இந்த வாய்ப்பை வழங்கியமைக்கும், இவ்வளவு நேரம் நான் பேசியதற்கு மரியாதை வழங்கியமைக்கும் அனைவருக்கும் நன்றிகூறி, எனது உரையை நிறைவு செய்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

4. தகவல் கோரல்—தொடர்ச்சி

(அ) குடியரிமை திருத்தச் சட்டத்தை திரும்பப்பெறும் வகையில் சட்டமன்றத்தில் தீர்மானம் நிறைவேற்றுதல் மற்றும்

சென்னை, வண்ணாரப்பேட்டையில் நடைபெற்றுவரும்

போராட்டம் குறித்து—தொடர்ச்சி

பிற்பகல் 1-05

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு துணை முதலமைச்சர் அவர்கள். (குறுக்கீடு) மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள்.

திரு. மு.க. ஸ்டாலின்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மீன் வளத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே ஒரு தேவையற்ற, ஒரு தவறான தகவலை இந்த அவையிலே பதிவு செய்திருக்கிறார். வண்ணாரப்பேட்டையில் திட்டம்போட்டு இந்தப்